

Euroopa Kohtu (neljas koda) 5. mail 2011. aasta otsus (Finanzgericht Hamburgi (Saksamaa) eelotsusetaotlused) — Ze Fu Fleischhandel GmbH (C-201/10), Vion Trading GmbH (C-202/10) versus Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Liidetud kohtuasjad C-201/10 ja C 202/10) ⁽¹⁾

(Määrus (EÜ, Euratom) nr 2988/95 — Euroopa Liidu finantshuvide kaitse — Artikkel 3 — Eksporditoetuse tagasinõudmine — 30-aastane aegumistähtaeg — Liikmesriigi üldises tsiviilõiguses sätestatud aegumissäte — „Analoogia alusel” kohaldamine — Õiguskindluse põhimõte — Õiguspärase ootuse põhimõte — Proportsionaalsuse põhimõte)

(2011/C 194/08)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Finanzgericht Hamburg

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Ze Fu Fleischhandel GmbH (C-201/10), Vion Trading GmbH (C-202/10)

Kostja: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Ese

Eelotsusetaotlused — Finanzgericht Hamburg — Nõukogu 18. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ, Euratom) nr 2988/95 Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse kohta (EÜT L 312, lk 1; ELT eriväljaanne 01/01, lk 340) artikli 3 lõike 3 tõlgendamine — Eksporditoetuse, mille eksportija on enda rikkumiste tõttu saanud põhjendamatult, tagasinõudmine — Siseriikliku sätte, mis näeb ette 30 aastase aegumistähtaaja, kohaldamine — Õiguskindluse ja proportsionaalsuse põhimõtted

Resolutsioon

1. Niisugustel asjaoludel nagu põhikohtuasjades ei ole õiguskindluse põhimõttega põhimõtteliselt vastuolus see, kui nõukogu 18. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ, Euratom) nr 2988/95 Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse kohta kindlaks määratud liidu finantshuvide kaitse kontekstis ning selle määruse artikli 3 lõike 3 alusel kohaldavad liikmesriigi ametiasutused ja kohtud põhjendamatult makstud eksporditoetuste tagasimaksmise nõuetele „analoogia alusel” siseriiklikus üldnormis sätestatud aegumistähtaega, tingimusel et niisugune kohtupraktikast tulenev kohaldamine oleks olnud piisavalt ettenähtav, mille kontrollimine on eelotsusetaotluse esitanud kohtu ülesanne.

2000. aasta määruse (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades artikli 22 punkti 2 tuleb tõlgendada nii, et see ei ole kohaldatav vaidluse puhul, milles äriühing tugineb asjaolule, et temalt ei saa nõuda lepingu täitmist, kuna tema organite otsused, mille alusel see leping sõlmiti, on vastuolu tõttu põhikirjaga väidetavalt kehtetud.

2. Niisugustes tingimustes nagu põhikohtuasjas on proportsionaalsuse põhimõttega vastuolus see, kui liikmesriigid neile määruse nr 2988/95 artikli 3 lõikega 3 antud võimalust kasutades kohaldavad põhjendamatult saadud eksporditoetuste tagasinõudmise vaidlusele 30-aastast aegumistähtaega.
3. Niisugustes tingimustes nagu põhikohtuasjades on õiguskindluse põhimõttega vastuolus see, kui „pikem” aegumistähtaeg määruse nr 2988/95 artikli 3 lõike 3 tähenduses tuleneb üldnormis sisalduvast aegumistähtajast, mida kohtuliku õigusloome teel on vähendatud nii, et kohaldamise korral vastab see proportsionaalsuse põhimõttele, kuna määruse nr 2988/95 artikli 3 lõike 1 esimeses lõigus ette nähtud nelja aastane aegumistähtaeg on niisugustes tingimustes igal juhul kohaldatav.

⁽¹⁾ ELT C 209, 31.7.2010.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 12. mai 2011. aasta otsus (Augstākās Tiesas Senāts eelotsusetaotlus — Läti Vabariik) — Andrejs Eglītis, Edvards Ratnieks versus Latvijas Republikas Ekonomikas ministrija

(Kohtuasi C-294/10) ⁽¹⁾

(Õhutransport — Määrus (EÜ) nr 261/2004 — Artikli 5 lõige 3 — Reisijatele lennu tühistamise eest antav hüvitis — Erakorraliste asjaolude tõttu hüvitamiskohustusest vabastamine — Lennuettevõtja poolt erakorraliste asjaolude ületamiseks kõigi vajalike meetmete rakendamine — Vahendite õigeaegne planeerimine selleks, et tagada lennu toimumine pärast selliste asjaolude äralangemist)

(2011/C 194/09)

Kohtumenetluse keel: läti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Augstākās Tiesas Senāts

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Andrejs Eglītis, Edvards Ratnieks

Kostja: Latvijas Republikas Ekonomikas ministrija

Ese

Eelotsusetaotlus — Augstākās tiesas Senāts — Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10), artikli 5 lõike 3 ja artikli 6 lõike 1 tõlgendamine — Lennu tühistamine kõigepealt õhuruumi sulgemise tõttu, mille tingisid radari- ja lennusteemide probleemid, ja seejärel lennumeeskonna tööaja lubatud maksimaalse kestuse ületamise tõttu — Erakorraliste asjaolude vältimiseks kõikide mõistlike meetmete võtmine lennuettevõtja poolt

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91, artikli 5 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et kuivõrd lennuettevõtja on kohustatud võtma kõik vajalikud meetmed erakorraliste asjaolude ületamiseks, peab ta vajaduse korral võtma lennu planeerimise etapis mõistlikult arvesse niisuguste asjaolude võimalikust ilmnemisest tulenevat riski. Ta peab seega nägema ette teatud ajavaru, mis lubaks tal lend võimaluse korral tervikuna teostada, kui erakorralised asjaolud on ära langenud. Seda sätet ei saa aga tõlgendada nii, et see paneb kohustuse vajalike meetmetena planeerida üldiselt ja erisusteta minimaalset ajavaru, mis kohalduks vahet tegevata kõigi lennuettevõtjate suhtes kõigis olukordades, kus erakorralised asjaolud ilmnevad. Lennuettevõtja suutlikkust tagada nendest asjaoludest tulenevates uutes tingimustes kavandatud lennu tervikuna teostamine tuleb hinnata selliselt, et oleks tagatud, et nõutava ajavaru suurusjärgu tagajärjel ei peaks lennuettevõtja nõustuma oma ettevõtte suutlikkusele asjakohasel hetkel vastuvõetamatute ohverdustega. Nimetatud määruse artikli 6 lõige 1 ei ole sellise hindamise suhtes kohaldatav.

⁽¹⁾ ELT C 221, 14.8.2010.

Euroopa Kohtu (viies koda) 10. mai 2011. aasta otsus — Euroopa Komisjon versus Rootsi Kuningriik

(Kohtuasi C-479/10) ⁽¹⁾

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Keskkond — Direktiiv 1999/30/EÜ — Saastekontroll — Välisõhu PM10 sisalduse piirväärtused)

(2011/C 194/10)

Kohtumenetluse keel: rootsi

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: A. Alcover San Pedro ja K. Simonsson)

Kostja: Rootsi Kuningriik (esindaja: A. Falk ja C. Meyer-Seitz)

Ese

Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Nõukogu 22. aprilli 1999. aasta direktiivi 1999/30/EÜ vääveldioksiidi, lämmastikdioksiidi ning lämmastikoksiidide, tahkete osakeste ja plii piirtasemete kohta välisõhus (EÜT L 163, lk 41) artikli 5 lõike 1 rikkumine — Aastatel 2005, 2006 ja 2007 tsoonides SW 2 ja SW 4 ja aastatel 2005 ja 2006 tsoonis SW 5 PM10 osakeste sisalduse piirväärtuse ületamine.

Resolutsioon

1. Kuna Rootsi Kuningriik ületas PM10 osakeste sisalduse piirväärtust välisõhus aastatel 2005–2007 tsoonides SW 2 ja SW 4 ja aastatel 2005 ja 2006 tsoonis SW 5, on ta rikkunud kohustusi, mis tulenevad nõukogu 22. aprilli 1999. aasta direktiivi 1999/30/EÜ vääveldioksiidi, lämmastikdioksiidi ning lämmastikoksiidide, tahkete osakeste ja plii piirtasemete kohta välisõhus (EÜT L 163, lk 41) artikli 5 lõikest 1.
2. Mõista kohtukulud välja Rootsi Kuningriigilt.

⁽¹⁾ ELT C 328, 4.12.2010.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 14. märtsil 2011 — UsedSoft GmbH versus Oracle International Corp.

(Kohtuasi C-128/11)

(2011/C 194/11)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: UsedSoft GmbH

Vastustaja: Oracle International Corp.

Eelotsuse küsimused

1. Kas see, kes saab tugineda arvutiprogrammi koopia levitamiseõiguse ammendumisele, on „arvutiprogrammi õiguspäraselt omandanud isik“ direktiivi 2009/24/EÜ ⁽¹⁾ artikli 5 lõike 1 tähenduses?